

UZASADNIENIE

Decyzją z 18.04.2023 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł., po rozpoznaniu wniosku z 30.01.2023 r., odmówił W. Ł. prawa do rekompensaty z tytułu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych z uwagi na brak stażu takiej pracy w wymaganej prawem ilości co najmniej 15 lat do dnia 31.12.2008 r. Zakład przyjął, że ubezpieczony udowodnił staż pracy w warunkach szczególnych w ilości 9 lat, 1 miesiąca. ZUS nie uwzględnił jako okresu pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia od 16.02.1993 r. do 7.06.1996 r. w zakładach (...), ponieważ zajmowane stanowisko praser tworzyw sztucznych nie jest zgodne z wykazem stanowiącym załącznik w powołanych świadectwach zarządzeń resortowych. (decyzja k. 58 akt ZUS)

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony, wnosząc o przyznanie prawa do rekompensaty w wyniku uwzględnienia do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w (...) w Ł. na stanowisku montera układów elektronicznych - lutowacza do 8.06.1979 r. do 26.12.1983 r. oraz na stanowisku prasera tworzyw sztucznych od 16.02.1993 r. do 7.06.1996 r. (odwołanie k. 3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasową argumentację, dodając, że załączone do odwołania świadectwo pracy w warunkach szczególnych z dnia 1.12.1999 r. nie może zostać uwzględnione ponieważ wystawiło je archiwum a nie macierzysty zakład pracy lub jego następcę prawny. (odpowiedź na odwołanie k. 5-6)

Na rozprawie z 3.07.2023 r. i z 7.08.2023 r. wnioskodawca poparł odwołanie a pełnomocnik pozwanego organu emerytalnego wniósł o jego oddalenie. (stanowiska stron – e-prot. z 3.07.2023 r.: 00:00:16, e-prot. z 7.08.2023 r.: 00:00:15)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W. Ł., urodzony (...), legitymuje się wykształceniem zasadniczym zawodowym. (niesporne)

Decyzją z 24.01.2023 r. W. Ł. przyznano z urzędu emeryturę z wieku powszechnego od dnia 2.01.2023 r. w związku z czym stwierdzono, że prawo ubezpieczonego do renty z tytułu niezdolności do pracy ustało z tym dniem. (decyzja k. 54)

W dniu 30.01.2023 r. W. Ł. złożył wniosek o przyznanie prawa do rekompensaty z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych. (wniosek k. 56)

W toku postępowania przed organem rentowym stwierdzono, że wnioskodawca bezspornie wykazał staż pracy wykonywanej w warunkach szczególnych od 27.12.1983 r. do 15.02.1993 r. w ilości 9 lat, 1 miesiąca - przy odliczeniu okresów zasiłkowych: od 2.12.1991 r. do 9.12.1991 r., od 25.08.1992 r. do 31.08.1992 r., od 24.11.1992 r. do 30.11.1992 r. (niesporne)

Zaskarżoną decyzją z 18.04.2023 r. ZUS (...) Oddział w Ł. odmówił W. Ł. prawa do rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych z uwagi na brak stażu takiej pracy do dnia 31.12.2008 r. w wymaganej ilości co najmniej 15 lat. Zakład nie uwzględnił ubezpieczonemu, jako okresu pracy w szczególnych warunkach, okresu zatrudnienia od 16.02.1993 r. do 7.06.1996 r. w zakładach (...), ponieważ zajmowane stanowisko praser tworzyw sztucznych nie jest zgodne z wykazem stanowiącym załącznik w powołanych w świadectwach zarządzeń resortowych. (decyzja k. 58 akt ZUS)

(...) w likwidacji w Ł. wystawiły wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z 17.03.1993 r., w którym potwierdzono, że od 1.09.1978 r. do 15.02.1993 r. ubezpieczony był zatrudniony w tym zakładzie pracy w pełnym wymiarze czasu pracy oraz że w okresie od 27.12.1983 r. do 15.02.1993 r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych na stanowisku operatora procesów chemicznych wymienionym w wykazie A dział IV poz. 39 pkt 5 stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia

30.03.1985 r. w sprawie prac zaliczonych do pierwszej kategorii zatrudnienia (Dz. Urz. (...) nr 1-3, poz. 1), na którym stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych polegającą na oczyszczaniu albo naprawie aparatów lub pojemników po produktach toksycznych, żrących i parzących oraz prace wewnątrz cystern, kotłów, zbiorników, aparatów i kanałów technologicznych zgodnie z rozporządzeniem RM z 30.03.1985 r. Dz.Urz. z 29.06.1985 r., nr 1-3.

(świadczenie wykonywania pracy w szczególnych warunkach – k. 7 plik rentowy akt ZUS)

Wnioskodawca posiada także świadectwo pracy wykonywanej w warunkach szczególnych wystawione w dn. 1.12.1999 r. na podstawie dokumentów zlikwidowanego (...) w Ł. przez Zakład (...) przy (...) Urzędzie Wojewódzkim w Ł. Archiwum Zakładowe, w którym to świadectwie potwierdzono, że odwołujący był zatrudniony w (...) w Ł. od 1.09.1978 r. do 15.02.1993 r. i w tym czasie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w warunkach szczególnych: 1) od 8.06.1979 r. do 26.12.1983 r. polegające na lutowaniu płyt, blach i przewodów ołowianych metali nieżelaznych na stanowisku monter układów elektrycznych – lutowacz wymienionym w wykazie A dział III poz. 83 pkt 2 Załącznika Nr 4 do zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z 30.03.1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (Dz.Urz. (...) nr 1-3, poz. 1),

2) od 27.12.1983 r. do 15.02.1993 r. polegające na oczyszczaniu albo naprawianiu aparatów lub pojemników po produktach toksycznych, żrących i parzących oraz pracach wewnątrz cystern na stanowisku operator procesów chemicznych wymienionym w wykazie A dział IV poz. 39 pkt 5 Załącznika Nr 4 do zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z 30.03.1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (Dz.Urz. (...) nr 1-3, poz. 1).

(świadczenie wykonywania pracy w szczególnych warunkach – k.4)

W okresie od 1.09.1978 r. do 15.02.1993 r. W. Ł. był pracownikiem (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy, gdzie pracował na stanowiskach: od 1.09.1978 r. tokarz, od 8.06.1979 r. monter układów elektrycznych-lutowacz, a ostatnio od 27.12.1983 r. operator procesów chemicznych.

(świadczenie pracy k. 6 plik rentowy, wniosek w sprawie zatrudnienia k. 17, umowa o pracę k. 20, umowa o pracę k. 21, karta obiegowa k. 22, angaże k. 25-30, karta służbowa k. 31, podanie k. 32, opinia k. 34, powiadomienie o przeniesieniu k. 38, angaże k. 40-41, k. 43-44, podanie o urlop bezpłatny k. 45, powiadomienie o przeniesieniu k. 46, angaże k. 47 – 54, zaświadczenia k. 55, 64, angaże k. 56-62, 66-67, świadectwo pracy k. 69, świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych k. 71, zaświadczenie k. 72, dokumentacja placowa k. 74-99)

Po zmianach właścicielskich w/w zakładu pracy W. Ł. w okresie od 16.02.1993 r. do 4.12.1996 r. był pracownikiem (...) sp. z o.o. w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy, gdzie pracował na stanowisku praser tworzyw sztucznych.

(świadczenie pracy k. 8 plik rentowy akt ZUS, świadectwo pracy z 4.12.1996 r. k. 4, zeznania wnioskodawcy e-prot. z 3.07.2023 r. 00:05:55)

W świadectwie pracy z 4.12.1996 r. zakład pracy (...) sp. z o.o. w Ł. poświadczył, że wnioskodawca wykonywał w/w okresie zatrudnienia stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę w szczególnych warunkach w okresie od 16.02.1993 r. do 7.06.1996 r. na stanowisku praser tworzyw sztucznych – pracę zaliczoną do I kategorii zatrudnienia zgodnie z Rozporządzeniem RM z 30.03.1985 r. określoną w dziale IV, poz. 17 pkt 16 Wykazu A.

Ponadto w/w zakład pracy poświadczył w tym świadectwie pracy, że wnioskodawca otrzymywał zasiłek chorobowy od 12.05.1993 r. do 18.05.1993 r., od 6.09.1993 r. do 10.09.1993 r., od 17.11.1993 r. do 30.11.1993 r., od 17.02.1994 r. do 23.02.1994 r., od 4.08.1994 r. do 8.08.1994 r., od 24.07.1995 r. do 27.07.1995 r., od 8.06.1996 r. do 4.09.1996 r., od 5.09.1996 r. do 4.12.1996 r.

(świadczenie pracy z 4.12.1996 r. k. 4)

Zakład pracy (...) sp. z o.o. w Ł. wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z 31.10.1996 r., w którym potwierdził, że w okresie od 16.02.1993 r. do 4.12.1996 r. ubezpieczony był zatrudniony w tym zakładzie oraz że w okresie od 16.02.1993 r. do 7.06.1996 r. na stanowisku prasera tworzyw sztucznych wymienionym w wykazie A dział IV poz. 17 pkt 16 stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30.03.1985 r. w sprawie prac zaliczonych do pierwszej kategorii zatrudnienia (Dz. Urz. (...) nr 1-3, poz. 1), wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace produkcyjne i przetwórstwo żywic i tworzyw sztucznych oraz produkcja surowców, półproduktów i środków pomocniczych stosowanych do ich produkcji i przetwórstwa, produkcja wosków i woskolei zgodnie z rozporządzeniem RM nr 1 z 30.03.1985 r. Dz. Urz. z 29.06.1985 r., nr 1-3.

(świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach – k. 9 plik rentowy akt ZUS)

W. Ł. w spornym okresie od 16.02.1993 r. do 7.06.1996 r. wykonywał na stanowisku prasera tworzyw sztucznych pracę polegającą na obsłudze wtryskarek do tworzyw sztucznych. Praca odbywała się w systemie dwuzmianowym. Na jednej zmianie było 10-12 osób - tyle ile było wtryskarek. Poza pracą przy wtryskarkach wnioskodawca nie wykonywał żadnych innych prac. Wnioskodawca wykonywał pracę przy wtryskarkach w pozycji stojącej, a ponieważ wtryskarki były duże musiał wchodzić po schodach na wtryskarkę. Na wtryskarce wykonywał różne detale z tworzyw sztucznych. (...) wtryskarki polegała na zasypywaniu tworzywa, zamykaniu komory, włożeniu formy do pracy i po podgrzaniu dokonywało się wtrysku do czasu aż materiał zaleje całą formę. Potem całą formę należało wyciągnąć, rozmontować i wyciągnąć detal. Każda wtryskarka miała różne formy. Praca przy wtryskarce odbywała się przez cały czas w obecności gazów szkodliwych. Za ścianą była cynkownia. Do pomieszczenia chemicznego mogli wejść tylko operatorzy procesów chemicznych, którzy wcześniej mieli stosowne przeszkolenia w zakresie procesów chemicznych. Ubezpieczony nie otrzymywał dodatków za pracę w szczególnych warunkach.

(zeznania wnioskodawcy e-prot. z 3.07.2023 r.: 00:05:55, świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach – k. 9 plik rentowy akt ZUS, świadectwo pracy z 4.12.1996 r. k. 4)

Sąd Okręgowy ustalił, powyższy stan faktyczny, na podstawie dokumentów, znajdujących się w aktach organu rentowego oraz zgromadzonych w aktach sprawy, a także w oparciu o zeznania wnioskodawcy, które okazały się w całości koherentne z niekwestionowanym przez pełnomocnika ZUS-u dowodami dokumentarnymi. Pozwany nie podważył skutecznie ani wartości powołanych dowodów dokumentarnych, ani zeznań odwołującego się, które zdaniem Sądu są wiarygodne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art.21 ust.1 ustawy z 19.12.2008 r. o emeryturach pomostowych (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 1340) rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat.

Stosownie do treści ust.2 tego przepisu rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W myśl art.23 ust.1 i 2 w/w ustawy ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę; rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Celem rekompensaty, podobnie jak i emerytury pomostowej, jest łagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych przy pracach w szczególnych

warunkach lub w szczególnym charakterze. W przypadku rekompensaty realizacja tego celu polega jednak nie na stworzeniu możliwości wcześniejszego zakończenia aktywności zawodowej, lecz na odpowiednim zwiększeniu podstawy wymiaru emerytury z FUS, do której osoba uprawniona nabyła prawo po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego (M. Zieleniecki - Komentarz do art.21 ustawy o emeryturach pomostowych, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 31.03.2016 r., III AUa 1899/15 – Lex 2044406).

Przepisy art.2 punkt 5 i art.21 ust. 1 o emeryturach pomostowych formułują dwie, zasadnicze, przesłanki nabycia prawa do rekompensaty:

- 1) nienabycie prawa do emerytury pomostowej,
- 2) osiągnięcie okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynoszącego co najmniej 15 lat.

Prawo do emerytury pomostowej przysługuje tym pracownikom, którzy osiągnęli co najmniej 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 ust.1 i 3 ustawy z dnia o emeryturach i rentach z FUS, ale nie nabyli prawa do emerytury pomostowej z powodu nieuznania ich pracy za wykonywaną w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych (tak M. Zieleniecki - Komentarz do art.21 ustawy o emeryturach pomostowych).

A zatem, należy wskazać, że prawo do rekompensaty, zgodnie z w/w ustawą, mają osoby urodzone po 31.12.1948 r., które przed 1.01.2009 r. wykonywały przez co najmniej 15 lat prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W przedmiotowej sprawie bezsporne jest, że wnioskodawca nie nabył prawa do emerytury pomostowej, ani prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, w związku z wykonywaniem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Stosownie do treści art.32 ust.4 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2022 r., poz.504) wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust.2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8, poz.43 z późn. zm.).

Z §1 w/w rozporządzenia, wynika, że jego treść stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, wymienione w §4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia. Przepis § 2 ust.1 rozporządzenia ustala, że za okresy uzasadniające nabycie prawa do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu uważa się okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Ww. rozporządzenie w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w §2 ust. 2 zobowiązuje zakłady pracy do stwierdzenia okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji.

Natomiast w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 11.10.2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. nr 237, poz.1412) określone zostały środki dowodowe, które powinny być dołączone do wniosku, stwierdzające okoliczności uzasadniające przyznanie tego świadczenia.

W myśl § 21-23 w/w rozporządzenia środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia są pisemne zaświadczenia zakładów pracy, wydane na podstawie posiadanych dokumentów oraz legitymacje ubezpieczeniowe, a także inne dowody z przebiegu ubezpieczenia. W przypadku zaś ubiegania się pracownika o przyznanie emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnym charakterze, zaświadczenie zakładu pracy powinno stwierdzać charakter i

stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których jest uzależnione przyznanie takiej emerytury lub renty. Wyjątek od zasady ustalonej w powołanym przepisie jest zawarty w §25 wymienionego rozporządzenia, który przewiduje, że okresy zatrudnienia mogą być udowodnione zeznaniami świadków, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy.

Dla rozstrzygnięcia spornej kwestii, zasadnym stało się zatem ustalenie, czy praca wykonywana przez ubezpieczonego w spornym okresie była wykonywana w warunkach szczególnych o jakich mowa w w/w przepisach, wszelkimi dostępnymi środkami dowodowymi, tj. na podstawie zeznań samego ubezpieczonego oraz dowodów z dokumentów, przedłożonych, w toku postępowania dowodowego. Z tych też przyczyn, sąd dopuścił dowód z zeznań wnioskodawcy oraz załączonych dokumentów z akt osobowych.

Okresami pracy, uzasadniającymi prawo do świadczeń, na zasadach, określonych w rozporządzeniu, są okresy w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale, w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy (§2 ust.1 ww. rozporządzenia w sprawie wieku emerytalnego pracowników, zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze).

Wskazać należy, że w n/n sprawie ZUS (...) Oddział w Ł. zaliczył wnioskodawcy jako niesporny staż pracy w warunkach szczególnych okres zatrudnienia od 27.12.1983 r. do 15.02.1983 r. co po odliczeniu okresów zasiłkowych dało staż takiej pracy w ilości 9 lat, 1 miesiąca.

Zdaniem Sądu w świetle oryginalnej dokumentacji osobowej należy także zaliczyć do tego stażu okres zatrudnienia od 8.06.1979 r. do 26.12.1983 r. na stanowisku monter układów elektrycznych – lutowacz wymienionym w wykazie A dział III poz. 83 pkt 2 Załącznika Nr 4 do zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z 30.03.1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (Dz.Urz. (...) nr 1-3, poz. 1), na którym wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace polegające na lutowaniu płyt, blach i przewodów ołowianych metali nieżelaznych, tj. prace wymienione w Wykazie A Dział III poz. 83 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Pomimo tego, że Zakłady (...) nie wymieniły w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych z 17.03.1993 r. tego okresu, to zalegająca niekwestionowana dokumentacja osobowa pozwala, tak jak to zrobiono w świadectwie pracy wykonywanej w warunkach szczególnych wystawionym przez archiwum, na zaliczenie okresu zatrudnienia od 8.06.1979 r. do 26.12.1983 r. na stanowisku monter elektryczny – lutowacz do stażu pracy w warunkach szczególnych.

Powyższe nie dało jednak nadal wymaganego co najmniej 15-letniego stażu takiej pracy, dlatego w sprawie kluczowy okazał się okres zatrudnienia po zmianach właścicielskich w (...) sp. z o.o. w Ł. od 16.02.1993 r. do 4.12.1996 r., gdzie ubezpieczony pracował w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku praser tworzyw sztucznych. Sąd zważył, że w świetle dostępnych dowodów w postaci świadectw pracy wykonywanej w warunkach szczególnych wystawionych przez w/w zakład pracy i korelujących z tymi dokumentami zeznaniami wnioskodawcy również w tym okresie ubezpieczony wykonywał stale pracę w warunkach szczególnych od 16.02.1993 r. do 7.06.1996 r. Decydującym jest odniesienie rodzaju wykonywanych przez wnioskodawcę prac do wymienionych wykazie A w/w rozporządzenia dział IV poz. 17, jako prace sprowadzające się do przetwórstwa tworzyw sztucznych. Dalsza specyfikacja tego rodzaju prac została zawarta w wykazie A dział IV poz. 17 pkt 16 załącznika do zarządzenia nr 3 Ministra hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r. w sprawie prac wykonywanych w warunkach szczególnych (pkt 16 - operator wtryskarek, formierek, pras, dmucharek – przy formowaniu tworzyw sztucznych). Dodać należy, że te wykazy, jak trafnie wielokrotnie podkreślił Sąd Najwyższy w swoich judykatach, mają jedynie charakter informacyjny, techniczno – porządkujący, uściślający, zwłaszcza kiedy rozporządzenie z 7 lutego 1983 r., w sprawie stanowiska wnioskodawcy, operuje jedynie pojęciami ogólnymi (tak np. trafnie SN w postanowieniu z 8.05.2012 r., (...) UK 25/12, L.).

W niniejszej sprawie zaś wnioskodawca w sposób logiczny i wiarygodny zeznał, że był zatrudniony na stanowisku praser tworzyw sztucznych, na którym przez cały czas od 16.02.1993 r. do 7.06.1996 r. wykonywał pracę operatora

wtryskarki, przy obsłudze której pracował stale i w pełnym wymiarze czasu w środowisku gazów szkodliwych. (...) wtryskarki polegała na zasypywaniu tworzywa, włożeniu formy do pracy i po podgrzaniu dokonywało się wtrysku. Potem całą formę należało wyciągnąć, rozmontować i wyciągnąć detal. Wnioskodawca obsługiwał w tym okresie wtryskarkę w ramach obowiązków pracowniczych. Żadnych innych prac w tym czasie poza obsługą wtryskarki nie wykonywał. Pracę w warunkach szczególnych w w/w okresie potwierdził także zakład pracy w wystawionych świadectwach. Z ustaleń poczynionych w sprawie w oparciu o te dokumenty oraz wiarygodne zeznania wnioskodawcy wynika zatem, że praca ubezpieczonego obejmowała w tym okresie stale wyłącznie obsługę wtryskarki w pełnym wymiarze czasu pracy, a tym samym należało uznać, że była to praca wymieniona w wykazie A w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r. dział IV poz. 17, jako praca sprowadzająca się do przetwórstwa tworzyw sztucznych. Odwołujący bowiem mimo zmian właścicielskich i organizacyjnych również w tym okresie wykonywał w tej samej siedzibie zakładu pracy przez cały czas pracę w warunkach szkodliwych. Końcowo zaznaczyć należy, że nie ma żadnych podstaw, by okres pracy w warunkach szczególnych niezbędny do prawa do rekompensaty ustalać w inny sposób, niż miało to miejsce przy określaniu prawa ubezpieczonych do emerytur z tytułu pracy w szczególnych warunkach na podstawie ustawy emerytalnej (tak samo SA w B. w wyroku z 18.12.2019 r., III AUa 563/19, L.).

W tym stanie rzeczy biorąc pod uwagę powołane wyżej przepisy Sąd stwierdził, że wnioskodawca wykazał, że od 8.06.1979 r. do 7.06.1996 r. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych i w związku z tym posiadając wymagany ustawowo 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach nabył prawa do rekompensaty.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję, o czym orzekł jak w sentencji.

/J. C./